

ଶୁତ୍ରବା ଜୁମା ୨ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୧ର ସାରାଂଶ
ପ୍ରାନ୍ତ-ମସ୍ତିଷ୍ଠ ମୁକାରକ, ଉପଲାମାବାଦ୍, ବ୍ରିଟେନ୍

ଆହୁଜରତ ସ୍ବ.ଅଙ୍କ ପର୍ବାଳ ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ବୁ ବଦରୀ ପାହାବି ଏବଂ ଦୃତୀୟ ଖଲିପା ହ.
ଉମର ବିନ ଖଣ୍ଡାବ ର.ଅଙ୍କ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଗୁଣାବଳୀର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଣ୍ଣକ ଚର୍ଚା ।

ତଶ୍ଚହୁଦ, ତଉଙ୍କ ଏବଂ ସୁରଧ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁକ୍କର ଅନ୍ତର ଅୟେଦହୁଲାଖୁ ତାଆଳା ବିନ୍ଦେହିଲ ଅଜ୍ଞିତ କହିଲେ: ବିଗତ ଖୁଡ଼ବାରେ ହ୍ର. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ସେହି କ୍ରମରେ ଏହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଚର୍ଚା କରିବି । ହ୍ର. ମୁସଲେହ୍ ମନ୍ଦିର ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଘମନ ଦେଶ ଖୁସ୍ତିଯାନ ଓ ଛହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅଧୀନରେ ଥିଲା । ଓପଚାରିକ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଉକ୍ତ ଭୂମିର ସଞ୍ଚାଧକାରୀ ସରକାର ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହ୍ର. ଉମର ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରବ ଭୂମିରୁ ବିତାଡ଼ିତ କଲେ ସେତେବେଳେ ହ୍ର. ଉମର ର.ଅ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭୂମି ଜବର ଦଖଲ କରି ଉଲ୍ଲେଢ କଲେ ନାହିଁ । ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉକ୍ତ ଜମି କିଣି ନେଇଥିଲେ । ଫତ୍ତହୁଲ ବାରିର ଶରାହ୍ ବୁଝାରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ୍ର. ଉମର ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ନଜରାନ୍ତର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ଛହୁଦୀ ଓ ଖୁସ୍ତିଯାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅ ସେମାନଙ୍କର ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ କିଣି ନେଇଥିଲେ ।

ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା କେବିଦାମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀଡ଼ଦାସ କରିବା ପ୍ରଥା ନିଷିଦ୍ଧ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଚର୍ଚା କରି ହୁ. ମୁସଲେହୁ ମଉଦ୍ ର.ଅ କହନ୍ତି : ଅଲ୍ଲାଇତାଲା କହନ୍ତି ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଏହା ଚାହୁଁଛ ଯେ, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବଳମ୍ବୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଧରି ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିନେବ ? ଅଲ୍ଲାଇତାଲା କଦାପି ଏପରି ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ କହନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମର କ୍ରମପରିଣାମ ନିମନ୍ତେ ଉଡ଼ମ ହେବ | ଅତେବ ତୁମେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ କେବିଦା କରି ରଖ ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଛନ୍ତି | ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଅଟେ | ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କଠୋରତା ଅବଳମ୍ବନ କରାଯାଉଥିଲା | ହୁ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାପଢ଼ ଶାସନରେ ଯମନ୍ତରୁ ଏକ (ଇହୁଦୀ) ପ୍ରତିକିଧୁମଣ୍ଡଳ ଆସିଲା, ସେ ହୁ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ କଲା ଯେ, ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଖୁବିଯାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅକାରଣରେ କ୍ରୀଡ଼ଦାସ କରି ନେଉଥିଲେ | ହୁ. ଉମର ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୁଁ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅନୁସକ୍ଷାନ କରିବି | କିନ୍ତୁ ଦେଖ ! ଏହାର ଅପର ପକ୍ଷରେ ଯୁଗୋପରେ ୧୯୦୦ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କ୍ରୀଡ଼ଦାସ ପ୍ରଥା ଜାରି ରହିଥିଲା ।

ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ଶାସନ ସମୟରେ ୧୮ ହିଜରୀରେ ମଦିନା ଓ ଏହାର ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୀଷଣ ମାରୁଡ଼ି ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ବର୍ଷା ନହେବା ଯୋଗୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁପୃଷ୍ଠ କଳା ରଙ୍ଗର ପାଉଁଶ ସଦୃଶ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିଭଳି ପରିଷ୍ଠିତି ପ୍ରାୟ ୯ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ରହିଥିଲା । ସେହି ବର୍ଷକୁ ଆମୁର ରମାଦାଶ (ପାଉଁଶ ବର୍ଷ) ନାମରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଏ । ଏହିଭଳି ପରିଷ୍ଠିତିରେ ହ. ଉମର ର.ଅ ମିସରର ପ୍ରଶାସକ ହ. ଉମର ଇବନ୍‌ନୁଲ୍ ଆସି ର.ଅଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟଉରରେ ହ. ଉମର ଇବନ୍‌ନୁଲ୍ ଆସି ର.ଅ ଶିଶ୍ୟଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ, ଘିଅ ତଥା ବସ୍ତ୍ର ଏକ ହଜାର ଓଟ ଉପରେ ଲଦି ମଦିନା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଇରାକ୍‌ର ଶାସକ ସାଆଦ ର.ଅ ତିନି ହଜାର ଓଟ ଓ ଜ୍ଞାଦ୍ୟ ଶିଶ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯାହାକୁ ହ. ଉମର ର.ଅ ଅଭାବି ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଏହିଭଳି କଠିନ ଦିନମାନଙ୍କରେ ହ. ଉମର ର.ଅ ନିଜସ୍ଵ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାକୁ ଜ୍ଞାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଜ୍ଞାନଥିଲେ । ଆପଣ ର.ଅ ନିରବଛିନ୍ଦ ଭାବରେ ରୋଜା ରଖୁଥିଲେ । ଦିନେ ଗୋଟିଏ ଓଟ ଜେବହୁ କରାଗଲା ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଓଟ କୁଦର ମାଂସ ଏବଂ କଲିଜାର ଏକ ଟୁକୁଡ଼ା ଉପଲ୍ଲାପିତ କରାଗଲା । ହଜୁର ର.ଅ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଏହା କେଉଁଠୁ ଆସିଲା ? ଆପଣଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ଏହା ସେହି ଓଟର ମାଂସ ଯେଉଁ ଓଟକୁ ଆଜି ଜେବହୁ କରାଯାଇଥିଲା । ହ. ଉମର ର.ଅ କହିଲେ: ଯଦି

ମୁଁ ଜୀବର ଉକ୍ତଷ୍ଟତମ ଅଂଶ ନିଜ ପାଇଁ ରଖିନିଏ ଏବଂ ବେକାର ତଥା ସାମାନ୍ୟତମ ଅଂଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଏ ତେବେ ଏହା ଅଛି ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ମନ୍ଦ ତତ୍ତ୍ଵବଧାରକ ହେବି ।

ଦୁର୍ଭିନ୍ନ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଆପଣ ଜଣା ନମାଜ ପରେ ରାତ୍ରର ଶେଷ ପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହରହ ନମାଜ ପଡ଼ୁଥିଲେ । ଏହାପରେ ଆପଣ ମଦିନାର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵର ପରିକ୍ରମା କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ର.ଅ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଗୁହାରି କରୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଇ ! ମୋ ହସ୍ତରେ ହ. ମୁହସିନ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଧଂସ କର ନାହିଁ । ଜରନେ ତାଉସ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଉମର ର.ଅ ନା ଓଚର ମାଂସ ସେବନ କଲେ ଓ ନା ହିଁ ସେ ଘିଅ ଖାଇଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଲୋକମାନେ ବିକାଶ ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ହାସଳ କରିନେଲେ । ଅନ୍ୟାଜ ବିନ୍ ଖଲିପା କହନ୍ତି ଯେ, ମରୁଡ଼ି ବର୍ଷରେ ହ. ଉମର ର.ଅ କଳା କାଠ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ମରୁଡ଼ି ଦୂର ନକଲେ ତାହାହେଲେ ହ. ଉମର ର.ଅ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ହରାଇ ଦେବେ । ମଦିନାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଗାଉଁଲି ଲୋକମନେ ଆସି ମଦିନାରେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲେ । ଅତେବ ହ. ଉମର ର.ଅ ବିଭିନ୍ନ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଗଣତି କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ପେଯର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଇଥିଲେ ।

ମରୁଡ଼ିର ଏହି ବିଭାଷିକା ଯେତେବେଳେ ନିଜର ଚରମ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିଗଲା ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଲା ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଦୁଆ କରିବା ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅତେବ ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ନମାଜ ଜଣ୍ଠିସକା (ବର୍ଷା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ) କରାଗଲା । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କହନ୍ତି ଯେ, ନମାଜ ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ର.ଅ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲେ ଯେ, ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ଭୂମି ପୋଖରୀ ପାଲଟି ଗଲା । ଅର୍ଥାତ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵ ଜଳପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ମସଜିଦେ ନବଞ୍ଚୀରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଚଟେଇ ବିଛା ଯାଇଥିଲା । ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାପଢ଼ କାଳରେ ୩୦ ହିଜରୀରେ ମସଜିଦେ ନବଞ୍ଚୀ ସ.ଅର ପ୍ରଶନ୍ତିକରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶନ୍ତିକରଣରେ ମିତବ୍ୟୟତାକୁ ବିନିଯୋଗ କରି ମସଜିଦଟିକୁ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର କାଳରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ମସଜିଦର ଗତଣ ସଂରଚନା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାପଢ଼ ଶାସନ କାଳରେ ଜନଗଣନାର ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖାଦ୍ୟ ଶାସ୍ୟ ବନ୍ଧନ ନିମନ୍ତେ ରେଣ୍ଟନ କାର୍ଡ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ।

ଜୟଲାମୀଯ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିପରି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା ସେ ସଂପର୍କରେ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ ର.ଅ କହନ୍ତି ଯେ, ରସ୍ତେ କରୀମ ସ.ଅ ମଦିନାକୁ ଆସି ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯେ, ସମ୍ପର୍କର ମାଲିକ ଓ ଅଣମାଲିକମାନଙ୍କୁ ପରମ୍ପରାର ଭାଇ କରିଦେଲେ । ଅନ୍ସାର ଓ ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୌତ୍ରିକ ତଥା ଭ୍ରାତୃଭାତୀ ସଂପର୍କ ଛାପନ କରି ଜୟଲାମୀଯ ସମନ୍ଵୟତାର ଅଭିନବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉପଲ୍ବିଧ କଲେ । ସେହିପରି ଏକ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅ ରେଣ୍ଟନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରିଥିଲେ । ଯଦ୍ବାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ଆହାର ମିଳିପାରୁ । ଯେତେବେଳେ ବାହାରେନ୍ରର ରାଜା ଜୟଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହକ୍କୁର ସ.ଅ ତା'କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, “ତୁମ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଭୂମି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଚାରି ଦିରହମ ଲେଖାଏଁ ଅର୍ଥ ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କର । କାରଣ ସେମାନେ ଯେପରି ଭୋକିଲା ଏବଂ ଅନାହାରରେ କାଳାତିପାତ ନକରନ୍ତୁ ।” ଯେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ବିଯୋଗ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପରିବ୍ୟାୟ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ିଲା । ପରିଶେଷରେ ହ. ଉମର ର.ଅ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜନଗଣନା କଲେ ଏବଂ ରାଣୀନ କାର୍ଡ୍ ତଥା ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଲିକାଭ୍ରତ କଲେ । ହ. ଉମର ର.ଅ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଜନଗଣନା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଜନଗଣନା ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଅମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନଥିଲା । ବରଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟଭାବ ଦୂର କରିବା ସକାଶେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସରକାର ତ’ ଏଇଥିପାଇଁ ଜନଗଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଲୋକମାନେ ବଳୀର ଜୀବ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାରେ ସେବା କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ହ. ଉମର ର.ଅ ଏଥିପାଇଁ ଜନଗଣନା କରି ନଥିଲେ ଯେ, ଲୋକମାନେ ବଳୀର ଜୀବ ହୁଅନ୍ତି । ବରଂ ହ. ଉମର ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଜନଗଣନା ଏଇଥିପାଇଁ କରାଇଥିଲେ ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ପେଟ ପାଚଣାର

ସମସ୍ୟା ଯେପରି ଦୂର ହୋଇଯାଉ । ଅର୍ଥାତ ଏହା ଅନୁଧାନ କରାଯାଉ ଯେ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମା ରେଖା ତଳେ ଏପରି କେତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟଭାବର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ? ଅତେବ ଏହା ଜୟଳାମ ଧର୍ମରେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା, ଯେଉଁ ପଦକ୍ଷେପ ବଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ସକାଶେ ନିଆୟାଇଥିଲା । ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିତ ହୁଏ ଯେ, ଯଦି ଏହିପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଉଁମାନ ଲାଗୁ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଏହାପରେ ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସମଗ୍ର ଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ଦାଯିତ୍ବ ହେବ । ଆଜି ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ସୋଭିଏତ ରକ୍ଷ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ବସ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରକାରର ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଜୟଳାମ ଧର୍ମ ଜାରି କରିଥିଲା ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରପଲୀରେ, ନଗର ଏବଂ ସହରରେ ବସିବାଏ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମ ପଞ୍ଜିକରଣ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ ଓ ବାସଗୃହର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଜୟଳାମୀଯ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମୌଳିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ତେଣୁ ଜୟଳାମ ଧର୍ମ ହିଁ ଏହି ସମସ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିଛି । ସୁତରା ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ବଉଁମାନ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନୁକରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ବୀମା କରାଯାଉଛି, ପରିବାରକୁ ପେନସନ୍ ଦିଆୟାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯୁବାବସ୍ଥା ଏବଂ ବାର୍ଷିକ୍ୟାବସ୍ଥାର ଦାଯିତ୍ବ ଉଭୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ହିଁ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଅତେବ ଜୟଳାମ ଧର୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ଏଭଳି ନୀତି ଉପଲ୍ବଧିତ କରି ନାହିଁ ।

ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ୨୦ ହିଜରୀରେ ଅଧିକୃତ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆଠଟି ପ୍ରଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁନରୁ ଶୁରା (ପରାମର୍ଶ ସମ୍ବିଳନୀ)ର ଶ୍ଵାପନ ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ମଜ୍ଲିସ ଶୁରାରେ ସର୍ବଦା ବାଧତାମୂଳକ ଭାବରେ ଉଭୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରବାସକାରୀମାନେ ଓ ଅନସାରମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ସାମିଲ ହେଉଥିଲେ । ସାଧାରଣ ଏବଂ ଦୈନିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଉଚ୍ଚ ମଜ୍ଲିସରେ ଉପଲ୍ବଧିତ କରାଯାଇ ସର୍ବସମ୍ମତିଙ୍କ ନିଷ୍ଠାତିକୁ ଚାହୁନ୍ତ ନିଷ୍ଠାତି ଭାବେ ବିବେଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପଲ୍ବଧିତ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ ଅନସାରମାନଙ୍କର ସାଧାରାଣ ସଭା ବସୁଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହମତି କ୍ରମେ ଆଲୋଚ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଛିର ହେଉଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ମଜ୍ଲିସେ ଶୁରା ରହିଥିଲା ଯେଉଁଠି ପ୍ରତିନିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତା ସଂପର୍କରେ କଥୋପକଥନ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି ମଜ୍ଲିସଟି ସର୍ବଦା ମସଜିଦେ ନବ୍ଜୀରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଉଥିଲା । ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରକମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଜାନ୍ମନ୍ୟାୟୀ ମନୋନୀତ ହେଉଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ କେତେକ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିଷ୍କାରଟିରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଉଥିଲା ।

ହ. ଉମର ର.ଅ ଉଚ୍ଚ ପଦାଧୁକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅମୀର ଏଇଥୁ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରି ନାହିଁ ଯେ, ତୁମେମାନଙ୍କ ଉପରେ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ । ବରଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଇଥୁ ପାଇଁ ଅମୀର ତଥା ଧର୍ମଧକ୍ଷ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି ଯେ, ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ ଅନୁକରଣ କରିବେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନ କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ଆୟାତ ନପହାଞ୍ଚିବା ସେମାନଙ୍କ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଉଚ୍ଚିତ । ତୁମେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚ ଦେବା ପାଇଁ ମୁତ୍ୟନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶରତ ରୁହ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯା କରିବ ନାହିଁ, ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ଉପଦ୍ରବରେ ପିଡ଼ୀତ ହେବେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ମକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଏ ତା' ଠାରୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନିଆୟାଉ ଯେ, ସେ ତୁର୍କୀ ଅଣ୍ଟ ଉପରେ ଆଗୋହଣ ହେବ ନାହିଁ, ସୁନ୍ନ ବସ୍ତ ପିନ୍ଧିବ ନାହିଁ, ଚାଲୁଣୀ ଛଣା ଅଟା ଖାଇବ ନାହିଁ । ଦୁଆର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରହରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ ନାହିଁ, ଅଭାବିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଜ ଦ୍ୱାର ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷ ରଖିବ । କର୍ମକର୍ତ୍ତା ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ଆସବାବ ପତ୍ର ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଉଥିଲା । ଯଦି କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅସାଧାରଣ

ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଯଦି ସାଙ୍କଳ୍ୟମୂଳକ ସଂକ୍ଷେପିତା ଦେଇପାରୁ ନିର୍ମଳେ ତେବେ ସେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ସେମାନଙ୍କର ଧରପକଡ଼ ହେଉଥିଲା ।

ଏହାପରେ ହୁ. ଉମର ର.ଆ କର ଆଦୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆସିଥାଏ । ହୁ. ଉମର ର.ଆ ଲରାକ୍ ଓ ସିରୀୟା ବିଜ୍ୟ ପରେ କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଧାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ରାଜାମାନେ ଶାନୀୟ ବାସିଦାଙ୍କ ଠାରୁ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ ଉଚ୍ଛେଦ କରି ଦରବାରୀ ଅମୀରମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ଶାନୀୟ ବାସିଦାଙ୍କ ଫେରଣ୍ଟ କରିଦିଆଗଲା । ହୁ. ଉମର ର.ଆ କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରିବା ପରେ କର ଆଦୟ କରିବାର ଶୈଳୀରେ ମଧ୍ୟ କୋହଳତା ଆଣିଥିଲେ । କର ଆଦୟ ସମୟରେ ଜିନ୍ଧି (ଇସ୍ଲାମୀୟ ରାଜ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅଣମୂସଲିମ୍ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜିନ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯାଏ) ପ୍ରଜାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପାର୍ଶ୍ଵ (ଅଷ୍ଟାପୂଜକ) କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଳମ୍ବୀ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ଯାବ ଅନୁଯାୟୀ ହିଁ ନିଷ୍ଠାତି ଏବଂ କର ଆଦୟ କରୁଥିଲେ । ହୁ. ଉମର ର.ଆଙ୍କ ଆଲୋଚ୍ୟ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚାଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଏହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲନ୍ଧାଅଳ୍କାୟ ଆଗାମୀ ଖୁବ୍‌ବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏକ ଏଲାନ୍ (ଘୋଷଣା) କରିବି ଏବଂ ତାହା ହେଲା www.ahmadiapedia.org ଅହେମଦିୟା ଇନ୍ସାଇକ୍ଲୋପିଡ଼ିୟା (ଜ୍ଞାନକୋଷ) । ଅହେମଦିୟା ଇନ୍ସାଇକ୍ଲୋପିଡ଼ିୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଯାହାକୁ ମୁଁ ଆଜି ଶୁଭୋଦୟାଚନ୍ କରିବି । ଏହି ଝେବସାଇଟ୍ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆକିଓ (ପୁରାତତ୍ତ୍ଵ) ଓ ରିସର୍ଚ (ଅନୁସନ୍ଧାନ) ସେଣ୍ଟର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାରୋପଯୋଗୀ କରାଯାଇଛି । ଜମାଆତର ପୁଣ୍ଡକ, ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ, ଘଟଣାବଳୀ, ଆଶ୍ଵା ଏବଂ ଭବନକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ମୌଳିକ ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏଣ୍ଟିର ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଝେବସାଇଟରେ ଭିଡ଼ିଓ ଏବଂ ଜମାଆତର ଖବରକାଗଜମାନଙ୍କର ଲିଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବନ୍ଧ ପୃଥ୍ବୀରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଜମାଆତେ ଅହେମଦିୟା ନିକଟରେ ଅନେକ ଉପାଦେନ୍ଦ୍ର ତଥ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହା ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ରେକର୍ଡିଭ୍ରତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅହେମଦି ପିଡ଼ାଯାର ଝେବସାଇଟରେ ଏକ ଅପସନ୍ �Contribute (ଯୋଗଦାନ) ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯେଉଁଠି ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ନିଜର ଜ୍ଞାନ, ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ୍ (ପ୍ରମାଣ) ପ୍ରେରଣ କରିପାରିବେ । ପୁନର୍ଷ ସେହି ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଗବେଷଣା ଓ ପୁଣ୍ଣି ହେବା ପରେ ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ବିଷୟ ଏଣ୍ଟିରେ ସାମିଲ କରିଦିଆଯିବ । ଇନ୍ଶାଆଲାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦି ପାଇଁ ଏହା ଉପାଦେନ୍ଦ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ । ଉକ୍ତ ଝେବସାଇଟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଚେକ୍କିକାର୍ ପ୍ରକ୍ରିୟା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆଇ.ଟି ବିଭାଗ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିଛି ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପିରଶ୍ରମ ସହକାରେ ଆଇ.ଟି ବିଭାଗ ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି । ଆଇ.ଟି ବିଭାଗର ଲୋଯିୟୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥୁରେ ସାମିଲ ଅଟନ୍ତି । ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଭାଗର ପୁରାତତ୍ତ୍ଵ ବିଭାଗ ଏବଂ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାପର ସହ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତ ତଥ୍ୟର ଜଂରାଜୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଓ ଉର୍ଦ୍ଦୁରୁ ଜଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ, ଅପଲୋଡ଼ି ଆଦି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅକାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି । ଅଲାଇତାଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆଜି ଜୁମା ନମାଜୁ ପରେ ଇନ୍ଶାଆଲାଇ ଉକ୍ତ ଝେବସାଇଟର ଶୁଭୋଦୟାଚନ୍ କରିବି ।

ଅଳ୍ପମଦୁ ଲିଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତକିନୁହୁ ଖନସତଗପିରୁହୁ ଖନୁମିନୁ ବିହି ଖନତଖକକଲୁ ଅଲେ ଓ ନଉଜୁ ବିଲାହି ମିନ୍ ଶୁରୁରି ଅନୁପୁଣୀ ଖମିନ୍ ସକାନ୍ତି ଆମାଲିନା ମାଇଁ ଯହଦିହିଲାହୁ ଫଳା ମୁଜିଲା ଲହୁ ଖମାଇଁ ଯୁଜିଲିହୁ ଫଳା ହାଦିଯା ଲହୁ ଖନଶହୁ ଅନଳା ଲଳାହା ଲଳାହୁ ଖନଶହୁ ଅନା ମୁହମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଖରସୁଲୁହୁ । ଉବାଦଲାହି ରହିମକୁମୁଲାହି ଉନଳାହା ଯାମୁର ବିଲ୍ ଅଦଳେ ଖଲ୍ ଉବାନି ଖଚତାଇଜିଲ୍ କୁରବା ଖୟନହା ଅନିଲ୍ ଫହିଶାଇ ଖଲ୍ ମୁନକରି ଖଲ୍ ବଗଇ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲାଅଲଲକୁମ୍ ତଙ୍କ କରୁନା ଉପକୁରୁଲାହ୍ ଯଇଜୁକୁରୁକୁମ୍ ଉଡ଼ଇହୁ ଯସତଜିବ ଲକମ୍ ଖଲଜିକରଲାହି ଅକବର ।